

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ είναι μια από τις παλαιότερες τέχνες. Πολλοί υποστηρίζουν ότι είναι η παλαιότερη. Η λέξη θέατρο που είναι ηχητικά παρόμοια σε όλες τις γλώσσες του κόσμου προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «θεώμαι» που σημαίνει βλέπω. Το θέατρο σαν τέχνη πρωτοεμφανίστηκε στην Αρχαία Ελλάδα και συγκεκριμένα στην Αθήνα τον 6ο προ Χριστού αιώνα. Στην αρχή σαν όμορφο λαϊκό πανηγύρι με χορευτές μεταμορφωμένους σε τράγους που έπαιρναν μέρος σε τελετές κυρίως θρησκευτικού χαρακτήρα. Αργότερα κατά τον 5ο αιώνα προ Χριστού το θέατρο άλλαξε μορφή και έγινε τέχνη με κανόνες, γράφτηκαν τα πρώτα θεατρικά κείμενα, χτίστηκαν θέατρα και εμφανίστηκαν συγγραφείς ηθοποιοί, μουσικοί, χορευτές. Το πρώτο είδος αρχαίου θεάτρου που γράφτηκε και παρουσιάστηκε, όπου το θέατρο έγινε τέχνη συγκεκριμένη, ήταν η τραγωδία και το σατυρικό δράμα. Αργότερα κατά το τέλος του 5ου αιώνα και αρχές του 4ου προ Χριστού αιώνα εμφανίστηκε και άνθισε η κωμωδία. Οι αρχαίοι αγαπούσαν το θέατρο, αν σκεφτείτε ότι όλοι ανεξαιρέτως οι κάτοικοι της Αρχαίας Αθήνας παρακολουθούσαν τις θεατρικές παραστάσεις. Εμείς όμως οι Νεοέλληνες κατά πόσο είμαστε θεατρόφιλοι;

ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ να ομολογήσουμε ότι η Παροιμία μας δεν είναι θεατρόφιλη όσο θα έπρεπε, για να υπερηφανευόμαστε ότι στη θεατρική τέχνη είμαστε άξιοι συνεχιστές των αρχαίων προγόνων μας. Και το γνωρίζω αυτό από πείρα, γιατί από τότε που πρωτοπάτησα τα φιλόξενα χώματα της Αυστραλίας έβλεπα σχεδόν όλες τις θεατρικές παραστάσεις ακόμη και τις σχολικές. Όχι με πρόσκληση, αλλά γιατί έβλεπα το θέατρο σαν μια προέκταση στη μακρινή Αυστραλία του ελληνικού μας πολιτισμού. Ομολογώ όμως πως μου έκανε εντύπωση το γε-

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Εκστρατεία για το Θέατρο

γονός ότι, ενώ οι παραστάσεις που έβλεπα ήταν καλές μέχρι πολύ καλές οι αίθουσες ήταν σχεδόν άδειες και μερικές φορές τελείως άδειες. Θυμάμαι γνωστός θεατράνθρωπος που μου έλεγε, αν δεν γυρίσουμε τα σπίτια από πόρτα σε πόρτα για να πουλήσουμε εισιτήρια την παράστασή μας θα την παρακολουθήσουν τρεις και ο κούκος. Και ας ήταν άριστη παράσταση, καλοδουλεμένη παράσταση, καλοπαιγμένο το έργο. Και όταν δούλευαν καλά τα συνεργεία διάθεσης εισιτηρίων, μου έλεγε, γέμιζαν οι αίθουσες. Αυτό δείχνει καθαρά ότι η παροιμία μας δεν είναι θεατρόφιλη. Πρέπει να την παρακινήσεις. Και να πω πως δεν έχουμε συμπάροικους ηθοποιούς κάθε ηλικίας με ταλέντο και διάθεση; Θέατρο δεν έχουμε και κόσμο να γεμίζουν οι αίθουσες.

ΟΜΩΣ Παροιμία χωρίς Θέατρο και Τέχνη δεν έχει μεγάλη σχέση με τον πολιτισμό. Πολιτισμός δεν είναι μόνο τα σουβλάκια και οι χορευτικές εκδηλώσεις. Το θέατρο είναι ο πολιτιστικός μας φορέας που υπηρετεί τη συντήρηση όλων εκείνων των χαμένων μας σχέσεων και την ελπίδα διαιώνισης της ελληνικότητάς μας. Γιατί με το θέατρο ξαναζωντανεύουμε εδώ στη δεύτερη πατρίδα μας την ελληνική μας γλώσσα, τα ήθη και έθιμά μας, τις λαϊκές μας παραδόσεις

και όλα εκείνα τα φανερώματα που υπηρετούν τη συντήρηση της ταυτότητάς μας ιδεολογίας. Οι Θεατράνθρωποι μας του Παροιμιακού μας θεάτρου κάνουν πολύ καλή δουλειά, είναι άνθρωποι με πλούσιο θεατρικό ταλέντο και το κυριότερο που έχω συζητήσει μαζί τους αγαπούν αυτό που κάνουν, ακόμη και τα νέα παιδιά, δεν το κάνουν για να πλουτίσουν, γιατί οι κουραστικές και ατελείωτες πρόβες, η διάθεση χρόνου, δεν πληρώνονται με μερικά δολάρια, αλλά το κάνουν γιατί έχουν μεράκι. Και αυτό το δείχνει η επιμονή των θεατρικών μας να παίζουν με την ίδια όρεξη και όταν οι αίθουσες είναι σχεδόν άδειες.

ΣΗΜΕΡΑ τα πράγματα είναι διαφορετικά, γιατί στο παρελθόν υπέφερε το αυστραλιανό θέατρο. Τώρα μερικές φορές γεμίζουν οι αίθουσες. Πως δημιουργήθηκε το θεατρόφιλο κοινό; Με τις διαφημίσεις στον Τύπο και τα άρθρα. Αλλά αυτά δεν φτάνουν, γιατί μπορεί να πηγαίνουν στο θέατρο περισσότεροι από παλιά, δεν πηγαίνει όμως τόσος κόσμος όσος θα έπρεπε να πάει. Φαίνεται ότι δεν έχει γίνει συνείδηση ολόκληρης της Παροιμιακής μας ότι το θέατρο είναι η πρώτη ένδειξη της καλλιτεχνικής ανάπτυξης της Παροιμιακής. Χρειάζεται λοιπόν παρακίνηση. Πρέπει η δη-

μιουργία Θεατρόφιλου κοινού να γίνει υπόθεση του κάθε Σωματίου και Κοινότητας. Μιλάμε συνεχώς για στόχους και προσπάθειες να μεταδώσουμε τον ελληνικό πολιτισμό. Τι το καλύτερο θα ήταν αν η ιστορική μας Κοινότητα ηγηθεί μιας Εκστρατείας για το Θέατρο; Είναι μια ιδέα - πρόταση προς τα μέλη της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης της Κυριακής να ρίξουν την ιδέα να ηγηθεί η Κοινότητα για να αποκτήσουμε ένα μόνιμο Ελληνικό Θέατρο, ο φάρος που θα προβάλλει εδώ στη δεύτερη πατρίδα μας τις αξίες της Ελληνικής μας Φυλής και θα διακονεί την Ελληνικότητά μας. Να μην θεωρήσουμε το θέατρο σαν «λόξα» μερικών. Οι συμπάροικοι και προπαντός οι Νέοι μας που ασχολούνται με το θέατρο, το κοπιώδες αυτό είδος της Τέχνης, αξίζουν τον σεβασμό μας. Είπαμε πως το θέατρο δείχνει το μέτρο του ελληνικού μας πολιτισμού της Παροιμιακής μας. Δεν φτάνουν τα συγχαρητήρια και τα χειροκροτήματα, αλλά να γίνουμε όλοι ένα Θεατρόφιλο κοινό.

Υ.Γ. Ευχαριστώ τους Αγαπητούς Αναγνώστες που επιθυμούν να έχουν τηλεφωνική επαφή μαζί μου, είτε γιατί συμφωνούν ή γιατί διαφωνούν με τις Απόψεις της στήλης. Επειδή όμως οι απασχολήσεις μου είναι πάρα πολλές και ο χρόνος μου περιορισμένος, σας παρακαλώ να γράψετε μια επιστολή με τα σχόλιά σας. Και σας υποσχόμαι με μεγάλη μου ευχαρίστηση και με την πρόεπουσα συμπεριφορά να σας δώσω τις ανάλογες διευκρινίσεις. Για πολλά έχουμε διαφορετικές απόψεις, γι'αυτό δίνουμε σε όλους τη δυνατότητα να τις υποστηρίξουν και να τις διατυπώσουν, επειδή μας συνδέει αυτό το κοινό σημείο, ότι πίσω από την άποψη δεν κρύβεται καμιά νστεροβουλία και καμιά άλλη σκοπιμότητα. Γιατί η αλήθεια τότε μόνο λάμπει όταν γίνεται ανταλλαγή μηνυμάτων μεταξύ του Τύπου και του Κοινού.

GOJU-RYU KARATE
 At
CONCORD - CANADA BAY
A&S ROUBAS
 JUNIOR CLASSES ADULT CLASSES
 13963

KOBUDO WEAPON TRAINING
JOIN NOW
 BEGINNERS & ADVANCE CLASSES
04147 37884
 www.karatedojo.com.au

Μεζέδες: το ελληνικό γλέντι περνάει (και) τα σύνορα

Της Νταιάνας Κόχυλα

Για εμάς τους Έλληνες δεν υπάρχει άλλο φαγητό που να δίνει την αίσθηση του γλεντιού και του κεφιού όπως οι μεζέδες.

Η ιδέα του φαγητού ως δικαιολογία για κοινωνική επαφή είναι μοναδική στη Μεσόγειο και ένας από τους κύριους λόγους- εκτός από τον καθαρά διατροφικό- για τους οποίους η μεσογειακή κουζίνα είναι τόσο υγιεινή. Εκτός από την τριλογία ελιών, σιτηρών και σταφυλιών, υπάρχει ακόμη ένα απτό στοιχείο στη μαγειρική παράδοση της περιοχής: η βαθιά ριζωμένη πεποίθηση ότι το φαγητό και το κρασί πρέπει να τα μοιραζόμαστε με φίλους και συγγενείς σε χαλαρό περιβάλλον.

Είναι μια παράδοση που φέρνει κέφι. Δεν υπάρχει άλλο φαγητό που να δίνει την αίσθηση του γλεντιού και του κεφιού όσο οι μεζέδες. Τώρα άρχισε να το ενστερνίζεται και ο υπόλοιπος κόσμος. Τα μικρά πιάτα- είτε αποκαλούνται μεζέδες, τάπας, αντιπάστι, ακόμα και ντιμ σαμ- είναι ότι πιο «καντό» εκτός από τις ακτές της Μεσογείου. Το διεθνές «αγκάλιασμα» των μεζέδων παρέχει την τέλεια ευκαιρία για να πουληθούν τα προϊόντα μας στο εξωτερικό. Το γεγονός ότι εξακολουθούμε να τρώμε με τον ίδιο

τρόπο- όπως και στα αρχαία συμπόσια- έως σήμερα επιβεβαιώνει τη χάρη του φαγητού που καταναλώνεται σε μικρά πιάτα τους λόγους για τους οποίους αυτό το είδος φαγητού είναι τόσο δημοφιλές σήμερα.

Αν και τα μεγάλα πιάτα μπορεί να προσφέρουν την αίσθηση της άνεσης, τα μικρά όμως είναι συναρπαστικά. Αυτός είναι ένας τουλάχιστον λόγος για τον οποίο το είδος αυτού του φαγητού το έχουν επιλέξει τόσο πολλά εστιατόρια. Μια πρόσφατη δημοσκόπηση από τους συμβούλους εστιατορίων της Νέας Υόρκης Rozanne Gold και Michael Whiteman δείχνει ότι όλο και περισσότερα εστιατόρια θα έχουν μενού με μικρά πιάτα με εθνικά ορεκτικά.

Andrew's SIGNS
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ
 EST. 1970 FULL COLOUR IMAGES
 13962

 *Banners
 *Boats
 *Commercial Vehicles
 *Menu Boards
 *Magnetic Signs
GRAPHIC DESIGNS & ART WORK
Digital Printing
0412 212 959
9716 5525
 47 Ramsay St Haberfield 2045
 Email:andrewssigns@bigpond.com